

В ПОЛЕТО

Като свежа ароматна роза
утрото над нивите изгря.
Топъл дъх от цъвналите сливи,
стопли с ласки сънните поля.

Облаците ниско над земята
сведоха запалени крила
и огряха къщи и прозорци
с бистра теменужна светлина.

В тая утрин всяка клонка грее
и в искри от пламък се топи,
птиците под стрехите запяват
и гласът им надалеч трепти.

А в нивята морните орачи
теглят вече първите бразди, —
сведена над тях светата майка
рони топли майчини сълзи.

16